

1-1-1991

สรุยกเอกสารวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทุจริตในการเลือกตั้ง
กรณีศึกษาในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จังหวัดแห่งหนึ่งทางภาค
เหนือ

วรินทรา วัชรสิงห์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

วัชรสิงห์, วรินทรา (1991) "สรุยกเอกสารวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทุจริตในการเลือกตั้ง กรณีศึกษาในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จังหวัดแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ," *Journal of Education Studies: Vol. 19: Iss. 3*, Article 11.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.19.3.11

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol19/iss3/11>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

สรุปเอกสารวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทุจริตในการเลือกตั้ง

กรณีศึกษาใน

การเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จังหวัดแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ

วรินทรา วัชรสิงห์

เบื้องต้นของวิกฤติศรัทธาที่ประชาชนชาวไทยมีต่อระบบประชาธิปไตยของประเทศ คือการใช้เงินซื้อคะแนนเสียงในการเลือกตั้งซึ่งทำให้สภาผู้แทนราษฎรเต็มไปด้วยนักธุรกิจการเมือง และเจ้าพ่อนาชานิค ความหวังของชาติที่จะมีระบอบประชาธิปไตยอันบริสุทธิ์ ยุติธรรม จึงตกเป็นหน้าที่ของเยาวชนซึ่งกำลังจะเติบโตขึ้นมารับช่วงสานต่อการสร้างสรรค์ประชาธิปไตย ดังนั้นความอยากรู้ว่า ความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทุจริตในการเลือกตั้งเป็นอย่างไร คือปัญหาท้าทายยิ่งนัก

เมื่อมีการเลือกตั้งซ่อมสภาผู้แทนราษฎรขึ้นที่จังหวัดแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ เมื่อ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๓ และทางภาคศึกษารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้จัดโครงการ “รณรงค์ต่อต้านการซื้อคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร” ขึ้นระหว่าง ๑๕-๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๓ และได้เชิญผู้วิจัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรินทรา วัชรสิงห์) เข้าไปมีส่วนร่วมรณรงค์ ทำให้เป็นโอกาสที่จะได้ศึกษาความคิดเห็นของเด็กนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมทุจริต ในการเลือกตั้ง ควบคู่กับการรณรงค์ซึ่งมุ่งกระทำต่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (ผู้ใหญ่) โดยให้มีลักษณะเสริมและตรวจสอบซึ่งกันและกัน

วัตถุประสงค์ของการศึกษาต้องการพิสูจน์ว่ามีพฤติกรรมในการซื้อคะแนนเสียงจริงหรือไม่ และเด็กนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการซื้อ

คะแนนเสียงอย่างไร รวมทั้งมีความเห็นว่าจะมีแนวทางแก้ปัญหาการซื้อคะแนนเสียงอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยจะได้รวบรวมสรุปผลการวิจัยที่จะนำไปพัฒนาเนื้อหาแนวการสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เกี่ยวกับระบบการปกครองและเสนอผลงานวิจัยให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการเลือกตั้ง และหรือการปกครองประเทศรับไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเลือกตั้งครั้งต่อไป

วิธีการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรจากเด็กนักเรียนอายุระหว่าง ๑๐-๑๓ ปี จากโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายสายสามัญ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้งในจังหวัดและอำเภอรอบนอกรวม ๕ โรงเรียน ๆ ละ ๑๒ คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ ๖๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีนักศึกษาระดับปริญญาโท ๕ คน และปริญญาตรี ๓๐ คน ของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นพนักงานเก็บข้อมูลกระจายกันออกสัมภาษณ์นักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะตอนที่ ๓-๔-๕-๖-๗ (ตอนที่ ๑-๒ เป็นขนาดและลักษณะของผู้ตอบ) สรุปได้ว่าในความคิดเห็นของเด็กนักเรียน สื่อที่ใช้ได้ผลในการรับฟังข่าวและการให้ความรู้ในการเลือกตั้งที่ดีที่สุด คือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ วิทยุ และหนังสือพิมพ์

ตามลำดับ นักเรียน ๕๒ คน จาก ๖๒ คน (๘๓.๘๗%) เชื่อว่ามีการทุจริตในการเลือกตั้งจริงโดยยกตัวอย่างพฤติกรรมทุจริต อาทิ การใช้เงินซื้อคะแนนเสียงหัวละ ๕๐ บาท ในอำเภอเมือง อำเภอป่าซาง และตำบลป่าสัก มีการแจกสิ่งของที่ตำบลม่วงน้อย ตำบลทาสบเส้า ซึ่งอยู่ในอำเภอแม่ทา มีการทำบัตรเสียเพื่อลดคะแนนคู่แข่งที่ตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง และมีการบังคับให้ลงคะแนนเสียงให้เบอร์ ๒ ในตำบลทาสบเส้า อำเภอแม่ทา เด็กนักเรียนร้อยละ ๘๘.๓๘ เห็นว่า การซื้อเสียงเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี เป็นคนโกง ไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง เป็นผู้ไม่ยุติธรรม ทำให้ชาติล่มจมและเป็นหนี้ และนักเรียนร้อยละ ๘๖.๗๘ เห็นว่าการที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวคะแนนไปยึดบัตรประชาชนชาวบ้านเพื่อประกันว่าจะต้องไปลงคะแนนให้ผู้ที่ตนสนับสนุน เป็นการทุจริต ควรเอาผิดลงโทษโดยการแจ้งตำรวจให้ปรับหรือฟ้องศาล จับเข้าคุก หรือปลดออกจากตำแหน่ง และให้มีการเลือกตั้งใหม่

เกี่ยวกับพฤติการณ์ซื้อเสียง แจกของนักเรียนร้อยละ ๘๕.๑๖ เห็นว่าเป็นการวิตรอนเสรีภาพในการเลือกตั้งทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง ใช้สิทธิไม่สมบูรณ์ เท่ากับเป็นการถูกบังคับให้ทำลายประชาธิปไตย นักเรียนร้อยละ ๖๖.๑๓

เห็นว่าการทุจริตในการเลือกตั้งส่งผลกระทบต่อประชาธิปไตยทำให้ได้คนไม่ดีเป็นผู้แทนราษฎร ทำให้บ้านเมืองเสื่อมวุ่นวายไม่เจริญ คนที่ใช้จ่ายเงินซื้อเสียงอาจมีการถอนทุนคืนเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้ว แนวทางที่จะแก้ไข โดยให้ความรู้ในเรื่องการเลือกตั้งให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนขายเสียง ไม่รับเงิน สิ่งของ ให้มีความสามัคคีกัน ต่อต้านการซื้อคะแนนเสียง ให้ช่วยกันหาคนดีมาสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เลือกคนที่ซื่อสัตย์ และให้มีกฎหมายลงโทษผู้ที่โกงการเลือกตั้งอย่างจริงจัง สำหรับประเด็นการป้องกันการแจกสิ่งของเพื่อผูกมัดประชาชน นักเรียนแนะทางป้องกันโดยเน้นการประชาสัมพันธ์ผลเสีย ใช้สายสืบและเจ้าหน้าที่สอดส่องดูแล ถ้าพบการแจกเงินหรือสิ่งของก็ให้เอาไปคืนให้แก่ทางราชการ นักเรียนร้อยละ ๘๐.๕๔ เห็นว่า ผู้สมัครที่แจกเงินและสิ่งของจะต้องถอนทุนโดย การทุจริตต่อบ้านเมือง (ทั้งเช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนที่ถูกถอดไป) โกงภาษี เก็บภาษีจากชาวบ้านแล้วไม่ทำประโยชน์ตามที่บอก การถอนทุนดังกล่าวทำให้บ้านเมืองแย่ลง ราษฎรเดือดร้อนเพราะมีการแสวงประโยชน์ระหว่างพ่อค้ากับนักการเมือง สังคมไม่เจริญเป็นการวิตรอนสิทธิประโยชน์ของประชาชน

เกี่ยวกับการศึกษาประชาธิปไตยในชั้นเรียน นักเรียนร้อยละ ๘๑.๕๔ เห็นว่ามีประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน เพราะเรียนรู้แล้วนำไปปฏิบัติได้โดยช่วยชี้แจงให้ญาติพี่น้องเพื่อนบ้านให้เลือกคนที่มีความรู้ ชาวบ้านจะรู้ทันว่าใครทุจริต สุจริต และยังทำให้ตนเองไม่ขายเสียงเมื่อเป็นผู้ใหญ่ และประเด็นสุดท้าย นักเรียนร้อยละ ๘๓.๕๕ เห็นว่าจะสามารถช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องการออกเสียงคะแนนที่ถูกต้อง ให้กับบุคคลในบ้านตนเองและเพื่อนบ้านโดยจะชี้แจงว่าอย่ารับเงิน หากจำเป็นต้องรับก็อย่าลงคะแนนให้เพราะเข้าไปในคูหาไม่มีใครรู้ว่าจะลงให้ใคร นอกจากนั้นยังจะชี้แจงวิธีกาบัตรที่ถูกต้องให้ด้วย

ผู้วิจัยได้อภิปรายความคิดเห็นของเด็กนักเรียนดังกล่าวว่า เป็นทัศนะของเยาวชนที่ยังบริสุทธิ์ ไม่มีส่วนได้เสียกับพฤติกรรมทางการเมืองและยังไม่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัว ดังเช่นผู้ปกครอง (พ่อ-แม่) การแสดงความคิดเห็นของเด็กตรงไปตรงมา เพราะไม่เกี่ยวข้องกับระบบอุปถัมภ์ซึ่งพ่อแม่มีต่อนายทุนเจ้าของที่ดิน พ่อค้าขายบู้ยขายยา และรับซื้อผลิตภัณฑ์และยังไม่ต้องเกรงใจชนชั้นนำ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประการสุดท้ายความต้องการทางวัตถุของเด็กแตกต่างกับพ่อแม่ อาทิ การสร้างถนน การ

พัฒนาแหล่งน้ำ การสร้างเมรุเผาศพ สิ่งแวดล้อมดังกล่าว เป็นปัจจัยที่อาจเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของเด็กนักเรียน เมื่อเติบโตกลายเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในวันหน้า ซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารประเทศ ที่จะต้องขจัดภาวะแวดล้อมที่เลว ที่โหม่นน่าทำให้ประชาชนชายคะแนนเสี่ยงเลือกตั้งให้หมดไปโดยเร็ว อาทิ ยกเลิกงบประมาณจังหวัดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นบ่อเกิดของการแลกเปลี่ยน แต่โอนไปเป็นงบ กสช. และ

กสช. ซึ่งเห็นว่ามาจากทางราชการมากกว่าบุคคล และประการสำคัญให้มีการปกป้องภาพลักษณ์ของฝ่ายคุณธรรมในชุมชน อาทิ พระและครูโดยให้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาวัดและโรงเรียนตามกำลังเงินที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง โดยไม่สนับสนุนการชิงดีชิงเด่น ในการบริหารเพื่อให้ทั้งพระและครูเป็นสัญลักษณ์ฝ่ายคุณธรรม เยาวชนพึงยึดถือเป็นแบบอย่างในการต่อต้านต้านพฤติกรรมทุจริต ในการเลือกตั้งต่อไป